

Пекинг војно и економски убрзано потискује Москву са Балкана и у сарадњи са председником Александром Вучићем преко Србије јача своје присуство у Европи, а Европска унија и НАТО као да не примећује оно што се догађа у њиховом дворишту, пише дневник Берлинер цајтунг.

Стручњак за Балкан Александер Ротерт оценио је у ауторском тексту за берлински дневник да су рат у Ирану и судбина лидера Сирије, Венецуеле и Ирана многим руским савезницима показали колико мало могу да вреде њихове везе са Москвом.

„Али председник (Србије) Александар Вучић је још поприлично давно, барем делимично,

почео да коригује свој курс према Москви у правцу Пекинга“, наводи се у коментару.

Берлинер цајтунг додаје да још увек постоје доста тесне обавештајне везе између Србије и Русије и да су у Србији и даље „изузетно изражене пропагандне активности Русије“ и то пре свега шире преко руских емитера Спутњик и РТ.

„Али када је реч о војно-техничкој сарадњи и испорукама оружја, Кина је већ одавно заменила Русију“, пише дневник, прецизирајући да сада више од 60 одсто оружја које Србија увози долази из Кине.

Лист додаје да Србија и Кина од 2023. године имају и споразум о слободној трговини и да десетине кинеских фирми у Србији изводе инфраструктурне и рударске послове вредне милијарде.

„Пекинг војно и економски сукцесивно потискује Москву са Балкана. Војни и привредни утицај Кине уз Србију убрзано расте, а Запад то готово и не примећује. Србија тако неприметно постаје вазална држава Кине“, оцењује политиколог и стручњак за Балкан и спољну политику САД Ротерт.

Лист наводи да Србија увозом модерних кинеских борбених система, уз сопствени „врло јак“ војно-индустријски комплекс учвршћује свој војни примат на Западном Балкану.

Дневник преноси и податак Стокхолмског института за изучавање мира (Сипри) да се „мала Србија, са својих свега 6,5 милиона становника“ попела на 37 место увозника оружја у свету.

Ротерт пише да је то убрзаног наоружавање Србије модерним кинеским системима у Хрватској активирало звоно за узбуну и да је Загреб о томе обавестио и НАТО.

„У четири ока Вучића у НАТО описују као ‘мање зло’. Вучић је ђаво којег познајемо,

рекао је један дипломата који је желео да остане анониман. Исто то су многи носиоци одлучивања 1990-их година говорили за Слободана Милошевића“, наводи се у ауторском тексту. ;

„Вучић (надајмо се) није нови Милошевић, али он масовним наоружавањем и својом агресивном, експанзионистички усмереном реториком плаши мање, углавном војно слабије суседе, првенствено две главне жртве Београда – Босну и Косово. Уз то, Пекинг не признаје независност Косово, што Вучићеву атмосферу претњи чини савршеном“, оцењује дневник.

Берлинер цајтунг пише и да наоружавање Србије оружјем директно противречи и досадашњим огромним успесима у ; разоружавању у региону, које је договорено Дејтонским споразумом и које се односило на дотадашње ратне противнике Србију, БиХ и Хрватску.

„И те одредбе Дејтона је Организација за Европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) успешно спроводила до 2012. године. Али од како је те године Вучић де факто дошао на власт, српска војска се сукцесивно масовно наоружава“, пише Ротерт.

Берлинер цајтунг поставља питање „не би ли у безбедносним круговима требало да се потегне питање зашто се Србија без икакве реалне претње споља масовно наоружава“.

„Најновије оправдање Београда – сарадња Хрватске, Албаније и Косова у одбрамбеним питањима – није уверљиво. То што у овом случају две чланице НАТО у светлу претећег понашања Србије компензују слабост Косова потпуно је разумљиво“, оцењује се у тексту.

(Н1)